

re opgaver og flere public service-forpligtelser. Det er ikke gået den anden vej rundt, det er det, der er realiteten, det er sådan set det, der er sagens kerne, og derfor synes jeg, det er vigtigt at kigge på historien. Der har ikke været nogen trusler eller pression eller noget som helst, men der har selvfølgelig været en almindelig diskussion om, hvordan DR håndterer forskellige ting. Sådan er det foregået siden arilds tid, og sådan fungerer det også nu.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det hjælper ikke at have penge, hvis man ikke har frihed. Hvis man ikke har frihed, kan man kun bruge pengene til propaganda, og så er det ikke længere et demokrati, vi har.

Jeg vil godt slutte nu, for dagen er ved at rinde ud. Men jeg minder om, at kulturkampen i sin tid blev blæst i gang af kulturministeren, og at udgangspunktet var, at den nuværende udenrigsminister som ung havde haft store problemer med Danmarks Radio. Udenrigsministeren skulle være blevet truet med at blive hængt i en lygtepæl af venstreorienterede journalister fra Danmarks Radio.

Kan man se en lige linje fra den situation, som regeringen nu vil hævne, og udenrigsministerens udsagn på regeringsmødet for nogle år siden, hvor han sagde, at i virkeligheden burde man privatisere Danmarks Radio og ikke TV 2? Er der en lige linje mellem udgangspunktet for kulturkampen, udenrigsministerens udsagn på regeringsmødet og den skideballe, som kulturministeren har givet formanden for Danmarks Radio, fordi Danmarks Radio ikke makker ret over for regeringen, når den omtaler regeringens strategi i Irakkrigen?

Kl. 17.05

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Der mangler noget i ræsonnementet. Der mangler jo, hvad konsekvensen skulle være.

Sagen er den, at vi har styrket Danmarks Radio, og sagen er den, at jeg gentagne gange har sagt på vegne af regeringen, at vi vil have en stærk Danmarks Radio. I 2003 svarede jeg SF's Aage Frandsen på spørgsmål 4520, og i det svar oplyste jeg, at det er min opfattelse, at DR skal opretholdes som en selvstændig og offentligt licensfinansieret public service-station, og at regeringen ikke har planer om at privatisere DR.

Vi har ikke ændret opfattelse siden da. I den brede medieaftale, som vi indgik sidste sommer, har vi tværtimod cementeret DR som Danmarks førende udbyder af public service og har i den forbindelse sikret DR en reel stigning af den årlige licens på 150 mio. kr. i løbet af aftaleperioden og givet DR flere public service-opgaver.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så får hr. Rasmus Prehn ordet for at runde af.

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes, kulturministeren taler udenom her. Det er jo ganske tydeligt, at der er en fuldstændig lige linje fra den kulturkamp, fru Elsebeth Gerner nævnte, til det, kulturministeren foretager sig. Men kulturministeren mener åbenbart ikke, at projektet tåler dagens lys; kulturministeren mener åbenbart ikke, at det er noget, der skal ud i offentligheden. Men nu blev referatet altså skrevet, og formanden valgte at offentliggøre det ved at sende det til generaldirektøren.

Er det sådan, at kulturministeren fortryder sin virksomhed som referent? Er det sådan, at kulturministeren fortryder, at han har offentliggjort de holdninger, som regeringen har, men som den åbenbart ikke tør stå ved? Er det sådan, at kulturministeren fremover vil neddrogse sin karriere som referent i regeringen?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg kan godt gentage: Der var en løbende dialog mellem bestyrelsesformanden og undertegnede, og den var tænkt som en opfordring til, at man selvfølgelig holdt hinanden orienteret, lige så vel som bestyrelsesformanden givetvis havde en løbende dialog med politikere fra alle partier inklusive Socialdemokratiet.

At det skulle kunne opfattes som politisk pression og trusler, tror jeg man skal meget langt ud for at kunne forstå, men det er jo fair nok. Men jeg kan rolig sige, at det ikke var ment som politisk pression eller som en trussel, og det interessante er, at modtageren heller ikke opfattede det som en pression eller en trussel. Selvfølgelig vil der stadig være en dialog, også med kommende bestyrelsesformænd, men det vigtigste er at sikre autonomi og integritet omkring den redaktionelle beslutningsproces, og den vil vi værne rigtig meget om.

Hermed sluttede spørgsmålet.